

Sygn. akt *X Kz 62/14*

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie X Wydział Karny - Odwoławczy w składzie: **Przewodniczący - Sędzia SO Arkadiusz Tomczak**

Sędziowie SO Wanda Jankowska - Bebeszko

SO Mariusz Jackowski Protokolant - protokolant sądowy stażysta Irmina Piskorska przy udziale Prokuratora Andrzeja Jóźwika po rozpoznaniu sprawy **P. I.** skazanego za czyn z art. **158 § 1 k.k.** zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 27 listopada 2013 roku w przedmiocie nie uwzględnienia wniosków skazanego i jego obrońcy o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie wyroku uzasadnienia na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. **postanawia:**

utrzymać zaskarżone postanowienie w mocy.

UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy skazanego nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. Stosownie do treści art. 126 k.p.k. warunkiem uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu zawitego jest wykazanie, że uchybienie terminowi nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych, a więc takich, których strona nie mogła usunąć, aby dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie (por. postanowienie SN z 24 marca 1997 r., OSPP 11/97. poz. 4).

Argumenty podniesione w uzasadnieniu Sądu I Instancji są przekonujące. Skazany ewidentnie uchybił terminów i wskazanemu w art. 422 § 1 k.p.k. Podkreślić należy, że wyrok zapadł w dniu 11 sierpnia 2008 roku. natomiast wniosek o sporządzenie uzasadnienia wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu złożono dopiero w dniu 24 października 2013 roku.

Nieobecność strony przy ogłaszaniu orzeczenia i pouczenia o sposobie zaskarżenia orzeczenia, należycie poinformowanej o terminie tej czynności nie stanowi okoliczności od niej niezależnej w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k.

Skazany posiadając informacje o terminie kolejnej rozprawy powinien był w tym dniu lub w ciągu najbliższych dni nawiązać kontakt z sekretariatem sądu i rozwiać swoje wszystkie wątpliwości, co do treści ewentualnego orzeczenia, sposobu i terminu jego zaskarżenia. W ocenie Sądu Okręgowego takie zachowanie, które w konsekwencji skutkowało niedotrzymaniem terminu było

wynikiem braku staranności i rzetelności oskarżonego w prowadzeniu swoich spraw. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że nastąpiło ono z przyczyn od nich niezależnych. Dodać należy, że skarżący nie wskazał w sposób dostateczny przyczyn uchybienia. Jego twierdzenia w tym zakresie są niewykazane, a ograniczenie się do niczym niepopartych twierdzeń uznać należy za niewystarczające. Powoływanie się na niemożliwość uzyskania informacji w sekretariacie sądu jest chybiona i podyktowana koniecznością usprawiedliwienia zaniedbania.

Brak jest podstaw do wystąpienia, co postulował skarżący, z zapytaniem do Sądu Najwyższego, Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.

Po pierwsze, zapytanie może być kierowane wówczas, gdy dotyczy zagadnień prawnych (a nie faktycznych). Sprawę przedmiotową bezspornie rozpoznano na rozprawie, a nie na posiedzeniu, kierowanie więc stosownego pytania prawnego, aby kwestę tę wyjaśnić jest bezprzedmiotowe.

Po drugie, celowość wystąpienia z pytaniem prawnym zachodzi, gdy przepis aktu prawnego jest niejasny, występuje rozbieżność w orzecznictwie i literaturze przedmiotu. Takich niejasności, rozbieżności nie ma w przypadku instytucji odroczenia wydania wyroku (art. 411 kpk). Okoliczność, iż skazany nie przejawiał zainteresowania postępowaniem, w szczególności wydanym w sprawie wyrokiem mieści się w ramach prawa do obrony, nie można tym samym uznawać naruszenia tego prawa ze strony sądu orzekającego.

W tych warunkach należało uznać, że wywody zaprezentowane w zażaleniu nie podważyły argumentów, które legły u podstaw zaskarżonego postanowienia, co uzasadniało utrzymanie w mocy orzeczenia.